

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

National and Revolutionar Characters

afgazad@gmail.com

شخصیت های ملی و انقلابی

احمد پوپل
۲۸ اگست ۲۰۲۱

یاد رفیق «توخی» گرامی باد!

با دروغ و درد دو سال قبل رفیق گرامی، کمونیست شجاع، نویسنده و شاعر انقلابی رفیق «توخی» به روز چهارشنبه ۲۸ اگست سال ۲۰۱۹ در اوایل صبح به ساعت ۶:۴۵ دقیقه فامیل رفقاء و دوستانش را ترک گفت.

رفیق «توخی» زمانی که زندانی شد جلالان «خلق پرچی» وی را چنان زیر شکنجه وحشیانه قرار دادند که در بدنش جای سالمی باقی نگذاشتند. شکنجه های وحشیانه جلالان «خلق و پرچی» و ماشین سلاخی آن «خاد» تمام نیرو و توانش را به تحلیل برده بود. رفیق «توخی» بعد از رهائی از زندان تا آخر عمر علیل زیست. درد و ناتوانی جسمی باعث نشد تا وی هم مانند روشنفکران و تسلیم طلبان که بر مارکسیسم لم داده بودند از مبارزه دست بکشد. یک مارکسیست هیچ

گاه به آرمان زحمتکشان طبقه کارگر پشت نمی کند. بعد از رهائی رفیق آرام ننشست و در عرصه های فرهنگی تحلیل اوضاع کشور و نوشتن خاطرات زندان پرداخت تا بالاخره این کمونیست پرشور به عمر ۸۰ سالگی چشم از جهان پوشید.

رفیق «توخی» تمام دوران جوانی اش را به خاطر رهائی طبقه کارگر و زحمتکشان مبارزه کرد.

وی در سالهای که مارکسیسم در کشور تازه پا گرفته بود به جنبش انقلابی کشور (جنبش دموکراتیک نوین - شعله جاوید) پیوست، زندان، شکنجه، مریضی و فروکش جنبش های کارگری نتوانست مانع فعالیت های سیاسی رفیق «توخی» گردد. با ایمان به آزادی کشور و پیروزی طبقه کارگر کشور شکنجه و زندان را به جان خرید. شکنجه های مزدوران روسی نتوانست تزلزلی در ایمان این فرزند فرزانه خلق ایجاد کند. رفیق «توخی» با وجود داشتن مریضی

های گوناگون، شکنجه های غیر انسانی جلادان خلقی - پرچمی و خادی را که به دستور روسهای جنایتکار بر فرزندان انقلابی کشور اعمال می گردید، با ایمان به راه رهایی توده های در بند و طبقه کارگر کشور استوارانه تحمل کرد. رفیق «توخی» مرگ و شکنجه جلادان بی آرم خلقی - پرچمی را به سخره می گرفت و از این آزمون دشوار که صد ها نفر روشنفکر سست ایمان و توابعین را به تسلیم و تمکین در برابر شکنجه گران واداشته بود سرفرازانه اما با زخم های عمیقی از دست شکنجه گران و دشمن طبقاتی خلق ستمکش ما، بیرون شد.

اکنون دو سال از مرگ این فرزند فرزانه و انقلابی خلق ما می گذرد یا د بود از مرگ رفیق «توخی» و به خصوص کمونیست های سلحشوری چون «مینا ها، مجید ها، فیض احمد ها، بهمن ها» و سایر رهبران بزرگ جنبش کمونیستی کشور تجدید پیمانی ست که درفش شان را پاکیزه و بلند نگه داریم.

رفیق با ورود لاشخواران اسلامی و متعاقب آن با سرازیر شدن از گور برخاستگان تاریخ طالبان وحشی و تجاوز امریکا و متحدین ناتوئی آن با نوشتن مقالات متعدد و تحلیل های علمی به مبارزه برخاست. رفیق «توخی» مارکسیزم لنینیزم - اندیشه مائوتسه دون را علم رهایی طبقه کارگر می دانست و مدافع این علم دوران ساز بود.

رفیق «توخی» قدرت گرفتن مجدد طالبان این لشکر جهل و جنایت اسلامی را توسط امریکا در زمانی که دولت دست نشانده محبوب جنایتکاران امریکائی ها و شرکای جرمش جنایتکاران ناتوئی قرار داشت پیشگوئی می کرد. افسوس مرگ مجالش نداد تا فرار امریکائی و قدرت گرفتن طالبان را می دید.

گرامی یاد رفیق «توخی» یک کمونیست و انترناسیونالیست پر شوری بود که شکوهمندانه زیست غل و زنجیر و زندان نتوانست اراده خارا این وی را مغلوب کند.

یاد و خاطرات این فرزند فرزانه خلق دلاور ما که پوزه امپریالیست های جنایتگستر امریکائی و شرکای ناتوئی اش را نیز به خاک مالیدند برای همیشه گرامی باد!

احمد پوپل